

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Ο Τίμιος Πρόδρομος μας φέρνει την εμπειρία της Αναστάσεως

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, τη Δευτέρα της Διακαινησίμου, 21 Απριλίου 2025, τέλεσε την Ακολουθία του Όρθρου και τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μουζακίου.

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του, αναφέρθηκε στο χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως και στη θεολογική σημασία των ευαγγελικών αναγνωσμάτων της περιόδου, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στο Ιερό Ευαγγέλιο του Ιωάννου και στη μορφή του Τιμίου Προδρόμου, λέγοντας χαρακτηριστικά:

“Εορτάσαμε μέσα στην Εκκλησία μας, τη χαρά της Αναστάσεως· Εκκλησία των Πρωτοτόκων, Εκκλησία Ορθόδοξη, Εκκλησία της Αναστάσεως. Και βέβαια, ο επινίκιος ύμνος και ο ψαλμός, στον οποίο τα χείλη μας συνεχώς ανακράζουν και όχι μόνο τα χείλη μας, αλλά θα πρέπει και η καρδιά μας: Χριστός ανέστη έκ

νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας... Πάτησε με τον δικό Του τον θάνατο τον δικό μας θάνατο και τη φθορά. Μας έδωσε αφθαρσία, αιωνιότητα, ζωή, φως!

Ευαγγελικά αναγνώσματα, από το κατά Ιωάννην Ιερό Ευαγγέλιο, που ξεκίνησαν από το βράδυ της Αναστάσεως και θα ολοκληρωθούν την Κυριακή της Αγίας Πεντηκοστής, από το κατά Ιωάννην Ιερό Ευαγγέλιο, από την αρχή και βέβαια, να πούμε τούτο: ότι ο ιερός Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος συνέγραψε το Ευαγγέλιό του περίπου το 100 μ.Χ. Είναι ένα ευχαριστιακό κείμενο.

Το ζήτησε η κοινότητα της εποχής εκείνης των Χριστιανών, για δύο λόγους. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης το συνέγραψε όχι γιατί, όπως κάποιοι νομίζουν, οι Πατέρες και οι Ευαγγελιστές δεν έγραφαν για να γεμίζουν τον χρόνο τους, αλλά έγραφαν επειδή υπήρχε ανάγκη μέσα στην Εκκλησία να υπάρχουν κείμενα, μαρτυρίες.

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, λοιπόν, έγραψε το Ευαγγέλιό του για δύο λόγους: Πρώτον, επειδή η κοινότητα των Χριστιανών της Εφέσου είχε ανάγκη από ένα ευχαριστιακό κείμενο, δηλαδή ένα κείμενο που να διαβάζεται κατά τη Θεία

Λειτουργία.

Και δεύτερον, διότι είχαν ήδη ξεκινήσει οι Γνωστικοί, ήδη από τον τρίτο προ Χριστού αιώνα υπήρχε η γνωστική αίρεση, και η οποία αυξήθηκε και διείσδυσε μέσα στον Χριστιανισμό, για να καταλάβετε δηλαδή, αυτά που ακούτε σήμερα σε τηλεοράσεις και εφημερίδες, για την woke ατζέντα, αν διαβάσετε τα πρώτα κείμενα, αναφέρονται στον γνωστικισμό. Από εκεί έχουν τις ρίζες τους από τότε.

Από τον 3ο αιώνα π.Χ. προσπαθούσαν, τότε κιόλας, να καταργήσουν τη διάκριση φύλου, άντρας ή γυναίκα. Δεν είναι κάτι καινούριο· απλώς οι άνθρωποι τα αναμασούν και τα ξαναφέρνουν στη ζωή τους, νομίζοντας πως κάτι καινούριο κάνουν.

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης γράφει, λοιπόν, αυτό το πολύ ωραίο θεολογικότατο κείμενο, το οποίο το δίδει στην Εκκλησία και το διαβάζουμε – όπως είπαμε – από το βράδυ της Κυριακής της Αγίας Αναστάσεως μέχρι την Αγία Πεντηκοστή.

Το διαβάζουμε αυτό γιατί είναι το κατ' εξοχήν θεολογικό κείμενο και επειδή στην Αγρυπνία του Μεγάλου Σαββάτου τελούνταν τα βαπτίσματα, οι πρώτοι Χριστιανοί εβάπτιζαν τους κατηχουμένους. Τα τρία πρώτα Ευαγγελικά κείμενα ήταν κατηχητικά κείμενα, τα διάβαζαν οι κατηχούμενοι και οι προς το Φώτισμα ετοιμαζόμενοι, όπως λέμε μέσα στην Εκκλησία, για να διδαχθούν και να ενημερωθούν περί της πίστεως θα λέγαμε και το Ευαγγελικό κείμενο του Ιωάννου του Θεολόγου ήταν αυτό το οποίο διάβαζαν πλέον αυτοί που είχαν ήδη βαπτιστεί.

Γιατί ήταν θεολογικό, και παραμένει μέχρι σήμερα ένα θεολογικότατο κείμενο στη ζωή της Εκκλησίας. Το κακό βέβαια είναι πως και εμείς, που είμαστε βαπτισμένοι, δεν γνωρίζουμε καλά ούτε τα τρία πρώτα Ευαγγέλια, τα συνοπτικά όπως λέγονται, ούτε το τέταρτο. Γιατί δεν διαβάζουμε, γιατί δεν μυσταγωγούμαστε μέσα σε αυτά τα ιερά κείμενα που μας αποκαλύπτουν τον ζώντα και αληθινό Θεό.

Το κατά Ιωάννην Ιερό Ευαγγέλιο το διάβαζαν, λοιπόν, αυτοί που είχαν βαπτιστεί, για να διδαχθούν και να αποκτήσουν βαθύτερη γνώση και εμπειρία της πίστης της Εκκλησίας μας. Και οι λαμπάδες που κρατάμε σήμερα δεν έχουν άμεση σχέση με το γεγονός της Αναστάσεως. Οι νεοφώτιστοι, το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου, που εμβαπτίζονταν και έβαζαν τους λευκούς χιτώνες, κρατούσαν αναμμένη λαμπάδα για να δηλώσουν ότι φωτίστηκαν, ότι βαπτίστηκαν - ήταν δηλωτικό του γεγονότος του βαπτίσματος.

Έκτοτε επικράτησε στην Εκκλησία, την περίοδο αυτή την Αναστάσιμη, να κρατάμε λαμπάδες αναμμένες. Γράφει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα που διαβάσαμε σήμερα: «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.» Μας λέει, λοιπόν – κι όλα τα παραπάνω τα είπαμε για να φτάσουμε εδώ – , γιατί το Ευαγγελικό ανάγνωσμα δεν λέει τίποτα περί της Αναστάσεως του Χριστού. Και είναι λογικό να αναρωτηθείτε, αφού το ακούσατε και ήσασταν εδώ: Μα καλά, δεν λέει κάτι για την Ανάσταση το Ευαγγέλιο που διαβάσαμε; Γι' αυτό κάναμε όλη αυτή την εισαγωγή.

Είναι από την αρχή του κατά Ιωάννην Ιερού Ευαγγελίου. Επειδή, όπως είπαμε, γράφτηκε περίπου το 100 μ.Χ., το ιερό αυτό κείμενο είναι και ευχαριστιακό και διδακτικό, πλέον ο Χριστός είχε ήδη γεννηθεί, είχε διδάξει, είχε θαυματουργήσει, εκούσια έπαθε, ανέβηκε πάνω στον σταυρό και αναστήθηκε και όχι μόνον, και αναλήφθηκε και η Αγία Πεντηκοστή είχε γίνει, είχε ολοκληρωθεί το έργο της θείας οικονομίας για την σωτηρία του ανθρώπου.

Ο Ιωάννης, λοιπόν, που έζησε όλα τα γεγονότα από την αρχή μέχρι και το τέλος, τα καταγράφει με μία λογική σειρά. Και σήμερα μας μιλάει για τον Ιωάννη τον Πρόδρομο. Γιατί είναι βασικό πρόσωπο για τη σωτηρία μας, για τη γνώση μας στο σχέδιο του Θεού. Εκεί έχουμε την ομολογία του Τιμίου Προδρόμου περί του Ιησού Χριστού.

Ομολογεί ότι τον Θεό Πατέρα δεν τον έχει δει ποτέ κανείς. Παρά μόνο ο Μονογενής υιός, ο οποίος είναι στον κόλπο του Πατέρα - δηλαδή εν αγκαλιά -, από την ίδια ουσία. Αυτό σημαίνει. Από την ίδια ουσία με τον Πατέρα, αυτός λοιπόν σαρκώθηκε και ήρθε να μας αποκαλύψει τον Πατέρα. Και ο Τίμιος Πρόδρομος, εν Πνεύματι Αγίω, μας υπέδειξε τον Υιό. Πήγαν, λέει, Ιουδαίοι στα ρείθρα του Ιορδάνου, όπου ήταν ο Πρόδρομος και βάπτιζε. Είχε ξεκινήσει το κήρυγμα και το βάπτισμα της μετανοίας και στέλνουν απεσταλμένους - ιερείς και Λευίτες - να τον ρωτήσουν: «Ποιος είσαι; Τι κάνεις εδώ; Είσαι ο Μεσσίας; Ο Ηλίας; Κάποιος άλλος προφήτης;»

Και ο Ιωάννης ομολόγησε καθαρά: «Δεν είμαι εγώ ο Μεσσίας. Εγώ είμαι αυτός που ήρθε να σας δείξει τον Μεσσία». Και λέει: «Έρχεται πίσω από μένα, αλλά ήταν πριν από μένα» - δηλαδή μιλούσε για τον Δημιουργό μας, τον Κύριο Ιησού Χριστό, ο οποίος ενανθρώπισε, έγινε άνθρωπος! Στον Ιορδάνη αποκαλύφθηκε όχι μόνο ο Χριστός αλλά και η Αγία Τριάδα. Ο Πατήρ με την ουράνια φωνή επιβεβαίωσε την ταυτότητα του Υιού, και το Άγιο Πνεύμα κατέρχεται ως περιστέρα, για να υπάρξει

ειρήνη και καταλλαγή στις σχέσεις Θεού και κόσμου και ο Κύριος να μπαίνει στα νερό του Ιορδάνη και να βγαίνει ευθύς αναμάρτητος, αλλά να παρουσιάζεται ολόκληρη η Αγία Τριάδα.

Και βέβαια, επειδή εμείς γνωρίζουμε όλη την σωτηριώδη οικονομία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στο αναστημένο πρόσωπό του βλέπουμε την αρχή του κόσμου, της δημιουργίας, δηλαδή αλλά και της σωτηρίας μας.

Αυτό είναι το γεγονός και αυτό είναι το θέμα το οποίο θα πρέπει αδελφοί μου που πρέπει μέσα μας τη ζωή μας να βιώνουμε, την παρουσία του Αναστημένου Χριστού. Τον οποίον μας τον υπέδειξε και ο Τίμιος Πρόδρομος. Μας επιβεβαίωσε εν πνεύματι αγίων. Ήταν συγγενής Του, με έξι μήνες διαφορά, αλλά δεν Τον γνώριζε. Εν Αγίω Πνεύματι Τον υπέδειξε.

Έξι μήνες διαφορά είχαν ο ένας από τον άλλον, αλλά εν πνεύματι αγίων, γιατί ζούσε αγιοπνευματικά ο Τίμιος Πρόδρομος των πτηνών της ερήμου και Πρόδρομος λέγεται ξέρετε γιατί λέγεται Πρόδρομος; Γιατί προπορεύτηκε. Του άνοιξε τον δρόμο, μιλώντας στους ανθρώπους για τον Κύριό μας Ιησού Χριστό.

Προδρομή στον δρόμο, δηλαδή, πριν από τον Χριστό. Γι' αυτό και λέει στο κείμενο: «Εγώ, ναι, ήρθα και σας τα λέω, αλλά έρχεται κάποιος πίσω μου». Αυτός που έρχεται, είναι αυτός που ακολουθεί μετά από μένα – και όμως, είναι πριν από μένα. Είναι πρώτος από μένα. Δηλαδή, μιλούσε για τον Δημιουργό Θεό, για τον Κύριό μας Ιησού Χριστό.

Αυτή είναι η αποκάλυψη που έχουμε μέσα στην Εκκλησία, και επιβεβαιώνεται το γεγονός της Αναστάσεως, με την παρουσία του Αναστημένου Κυρίου μας. Η παρουσία του Αναστημένου Χριστού στη ζωή μας δεν είναι φαντασία. Είναι ουσία. Η Ανάσταση του Ιησού Χριστού είναι πραγματικό γεγονός.

Γράφει ένας σύγχρονος θεολόγος, κάτι πολύ ωραίο, ο μακαριστός Μητροπολίτης Νικοπόλεως και Πρεβέζης Μελέτιος: «Να κλέβουν, λέει, νεκρούς, δεν το είχα ξαναδεί. Να ανοίγουν τάφους για να πάρουν τα δόντια ή τα κοσμήματα των νεκρών έχω διαβάσει. Αλλά να ανοίγουν τον τάφο, να κλέβουν τον νεκρό και να αφήνουν μέσα το σάβανο, δεν έχω ξαναδιαβάσει!» Γι' αυτό και το Μέγα Σάββατο

το πρωί, όταν ο άγγελος αποκύλισε τον λίθο, ο Κύριος είχε ήδη αναστηθεί. Δεν περίμενε να κυλιστεί ο λίθος για να γίνει η Ανάσταση, είχε γίνει η Ανάσταση.

Κύλησε τον λίθο και κάθισε επάνω και όταν πήγαν οι Μυροφόρες να αποδώσουν νεκρικές τιμές εις τον Κύριο, δεν περίμεναν κι αυτές να Αναστηθεί, μέσα στον φόβο τους ήταν κι αυτές οι καημένες και οι μαθητές που ήταν κλεισμένοι στο υπερώο του Μυστικού Δείπνου, ξέχασαν αυτά που τους είχε πει. Ότι δηλαδή μετά από τρεις ημέρες θα αναστηθεί. Ο άγγελος τους λέει: «Μπείτε μέσα. Δείτε τον τάφο που ήταν κενός, δείτε το σουδάριο και τα σάβανα».

Ήταν απόδειξη της Ανάστασης. Εκτός από την εμπειρία του να δουν τον Αναστημένο Κύριο και τους επέτρεψε ο Κύριος αμέσως μετά που έφυγαν εκεί από το μνημείο, τον είδανε μέσα στον κήπο της Αναστάσεως το λέει ένας πολύ ωραίος μακαριστός, ότι η σωτηρία του ανθρωπίνου γένους έγινε σε τρεις κήπους: της Εδέμ, της Γεθσημανής στην υπερφυά προσευχή και της Αναστάσεως.

Εκεί, στον Κήπο της Αναστάσεως, ο Κύριος επέτρεψε στις Μυροφόρες γυναίκες να Τον αγγίξουν. Για να δουν ότι έχει σώμα, ότι δεν είναι φάντασμα. Ο Τίμιος Πρόδρομος, λοιπόν, μας φέρνει αυτή την εμπειρία της Αναστάσεως μέσα στην εκκλησία, παρότι δεν έζησε το γεγονός της Αναστάσεως, αλλά εν Πνεύματι Αγίω, ζούσε τον Θεόν λόγον τον Κύριό μας τον Ιησού Χριστό.

Εύχομαι, λοιπόν, όλοι μας να ζούμε το γεγονός και την εμπειρία της Αναστάσεως. Να έχουμε αναστημένο νοῦ. Αναστημένη καρδιά.

Γιατί αν δεν πιστέψουμε σ' αυτά, δεν θα αναστηθούμε ούτε κι εμείς. Εάν δεν πιστέψουμε στον Αναστάντα Κύριό μας, η χαρά της Αναστάσεως δεν θα γεμίσει την καρδιά μας. Και εύχομαι σε όλους σας να τη γευθείτε. Να γεμίσει χαρά η καρδιά σας από τη χαρά της Αναστάσεως. Και να το εύχεστε και εσείς για μένα".

